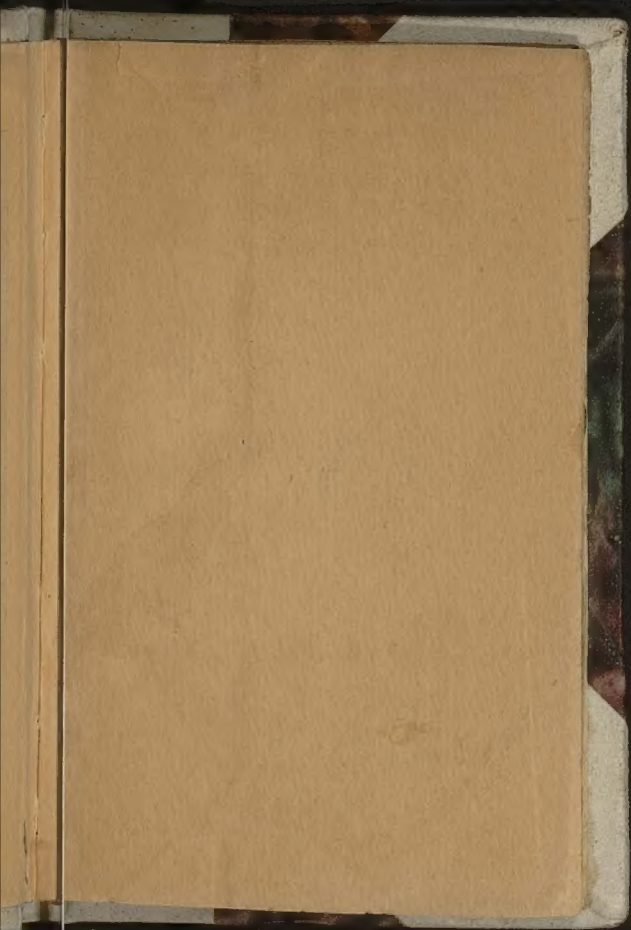
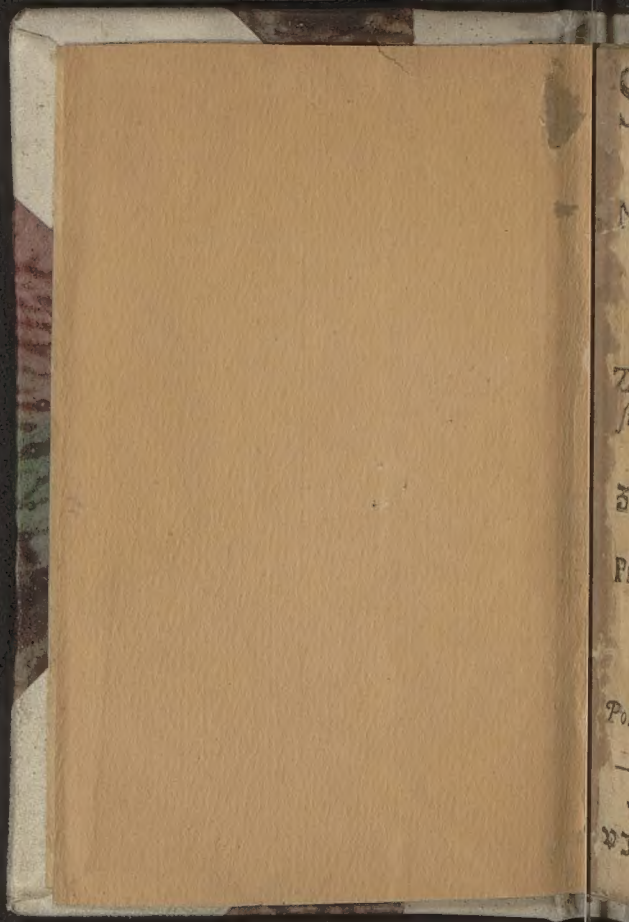




38181

I





S P O S O B

A B O

NAVKISKVTECZNE

Do nabytá głębokiey
P O K O R T,

Zakonnym osobom, y wszystkim w tey
się cnocie obierającym barzo potrze-
bne, y do zachowania godne.

Z Łacińskiego Języka na Polski
z pilnością przełożone.

Przez Zakonniká S. Zakonu
Cystersyjskiego.

Za dozwoleniem Starych.

Pokorne w duchu zbawi. Płal: 33.

W W A R S Z A W I E,

W Janá Trepińskiego R. J. M. Druk.

Roku P. 1641.

A P P R O B A C Y A.

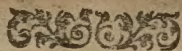
Ja X. Sebastyan Tuceryn/ Katedra-
nego w Krakowie Kościoła Kazyńskie-
go Ordinarius, świadczę iż te Księżecz-
ki nazywane S P O S O B głębokley Pożory/
przejrzałem; y znalazłem ie być wielkie-
m prawdziwe nauki o Pożorse mające.
Przeto aby Drukowane były na pospo-
lite zbudowanie/ iako Censor Ksiąg w
Diecezsy Krakowskiej/ chętnie pozwo-
liłem. Dat. w Krak: dnia 10 Stycznia
Roku Pańskiego 1622.



38187

I





WIELEBNEMU OYCV

Jego Młci

**X. ADAMOWI
TREBNICOWI**

z przyrzeczenia Bożkiego
OPATOWI OLIWSKIEMU,
Zakonu S. Cystersyjskiego, po wszy-
kiey Koronie Polskiej Commissa-
rzowi Generalnemu, &c. &c.

Bracia tegoż Zakonu / Abystoru Nio-
gilskiego / hoynego błogosławieństwa
pańskiego poźornie żyć.

OTcowska miłość y staranie,
ktore Wielebność W. ácz
o wszystkim tym Zakonie Świę-
tym, iednak osobliwie o naszym
vbogim Klasztorze, podeymu-
iesz, dawno á słusznie to po nas
wyciągało, żebyśmy dobrodziey-
stwa

Przedmowa.

Stwá takiego wzdzięcznemi będąc, takim też zwierchnym znakiem tę wzdzięczność naszą oświadczyli. Pomyślając tedy o tym; a to się (máluchnać wprawdzie) okazała; wielki jednak pożytek w duszách nabożnych czynić można ten Skarb zakopany, ten, mówię piękny a prawdziwy Spósob, albo Náuka do nabycia Pokory Świętey porządkować, y ná światło do Druku porządkować. Który, iż od Wiel: W. świąt mego, z Fráncuskiego ná Látínski język przełożony jest; teraz też ná Polski z Látínskiego przetłumaczony, onżé WM. M. P. osobliwie oddáiem, dedykuiemy pokornie przypisuiemy, rozumiejąc, iż też iáko od swóiego Pátrońa y obroncy tym wzdzięcznicy przyjęty będzie. Paná Bogá

Przed mowa.

Bogá zátym prošim, aby nam
Wielebn. W. ku chwale swey S. y
tego Zakonu pociesze, w do-
brym zdrowiu długo chować ra-
czył. Oddałem się wszyscy mi-
łości swej łasce Wiel: W. iak na-
pokorniey. z Kłasztoru Mo-
gilskiego 2 dnia po Nowym Le-
cie, Roku P. 1622.

Wm. nášego W. p.
y Pátroná

Ulegodni słudzy
y Bogomodlcy

Bracia Kłasztoru
Mogilskiego.



PRZEDMOWA

Do Nabożnego Czytelniká.

Do ciebie nabożny & Zakonny Czytelniku / do ciebie ninieysze o pokornym nauczaniu / rzecz swoje czynię / y do ciebie się obracam. Ztąd bowiem / iż osoba Zakonna jesteś / ztąd mówię / obyczajem osobliwym / pokornym powinien byś / y obowiązany jesteś. Aż tedy powinność trzymać się maś stop Pana twego I E Z V S A C H R Y S T V S A Syna Boga / y nigdy od nich nieodstępować. On sam bowiem wniżywszy się / y pokornie forzywszy tak dalece / aż do skromoty krzyżowej / on sam mówi wyrzekł / y iśńcie opowiedział / że żaden zbawion nie będzie / iedno pokorny. A przeto nie rozumiey / że te nauki do ciebie nie należą : Ktoreć się na to prześladais / aż byś pokornym został.

Rozumieś iż są bardzo wysokie / y siły twoje przechodzące / a do wykonania trudne ? Wszem to rozumiey / że są na własnieysze / y napotrzebnieysze do tego / abyś tak wielkiego dobra dostąpił. Te bowiem / naśstał wiatru gwałtownego / Abo iako rzeka bystra / przedto cie w

Przedmowa

merze w sytych (not zaniosę. Peretof
one czytay / y znova rozczytay / y namaw
w nich wola Boża / y poznay tajemnice
zbawienia twego / wzywając we wszelak
Fiey okazyey każdego z tych Nauk Puns
ktu / iż abyście nieczł / na oświecie byle py
chy przeleley.

Nigdyby był Author tych Nauk na
świadczo nie wydał / żebyś nać nie dał sie
Przywody czynić po forze śmierci (ktora
koniecznie nie chce aby ta wiedziano /)
gdyby go dwie rzeczy do tego były nie
przywodziły. Jedną / iż często niektore
nasze nabożne tego sie v niego napiera
ły / vżagnąć / iż te rzeczy dłuższym mi
leniem pokazywać / iest dobrym Załona
niom wielka do iakże państwa pomocy
wymawiać. A druga była / boiaż się słus
zna. Gdy bowiem z nich niektórzy mie
i in; te Nauki przepisane / y pragneli /
aby były w Druk podane / chcąc nieco
według zdania swego do nich przydać /
ubawić sie było potrzeba / żebyś nać nie
odstąpił od przedsięwziętej rzeczy / spo
b pisania wespół z duchem tego Kto
y pisał.

Ktory też chociaż sam tych Nauk nie
zdy do swych dzieł y uczynku doskonałe
nie przywodził ; długo sie tedną onych
porządkiem bawił / y namawiał sie ca
czy

Przedmowa.

Bog przez proste ścieżki prawdy / niż
przez omietność y dyktus rozumu lu-
dzkiego. Przyjmie ię tedy / a ięśli się
podobnie / proś Pana Boga / aby ięko-
że dał poznać / y rozumem przyrzec /
tak też abyć do nich wola zapalił : a na-
ostatek wola zapaliwszy / abyć dać ra-
czyt one we wszystkich sprawach twoich
pokazować / y skutkiem pelnić. Mało
bowiem pomoże (mowi nasz Ociec s.
Bernard) mieć pokorę w żądy / y w
pomysłaniu / ięśli też nie będzie przy-
wiedziona w zwyczaj / y czynęk.

pan Bog ięste swe niech zawsze
przy tobie stoi / y nienarus-
zonym zachowa.

Amen.



N A V K I

Do nabyćia

GLEBOKIET POKORT

*Osobie Zakonney, y innym w tey się
Cnocie ćwiczącym potrzebne, y do
zachowania barzo godne.*

I. N A V K A:

Błacie namiętne / Ktory
nasz chęć zapalona do do-
stąpienia drogiey / a nieoś-
cowanej perły Pokory s. Ktora jest
napewnieyszym vpomnikiem swola-
zobliwości: naprzód nasz takto na-
pilntey zachować głąbkie a prawe
pustelnicze milczenie / abyśzale dwie
wazył się połowice vsz otwarzać na
orzękożenie rzeczy potrzebnych.

Pa

Nauka do nabycia

I I.

Pokornym y cichym głosem / á
takoby boiaźliwie maś mowić : ro-
zumieć się bybź nlegodnym / kto-
rybyś mowić miał / y takim ktery-
byś nie wiał nie do rzeczy mowić.

I I I.

Strzeż się takó żądzy duśe tro-
sę mowić z śmiałością / y nie dłym
o sobie rozumieniem / ábo ceby po
sobie potażowało taká vdatność :
mowić także z powagą / y rostkzo-
waniem / ábo ceby godność taká
znaczyło : mowić też z wyborno-
ścią / y głosem wyntosłym / mowić
wesoło / y żartownie mowić takó-
we słowá / z kterychbyś zdał się bybź
pobożnym / świętym / uczonym /
dwoistym / ábo zacnego rodu Szláz-
checkiego domu / ábo v światá n le-
kcy wziętym / ábo żeś miewał
sprawy niedziakie / ábo żeś by-
wał

Pokory S.

wał w towarzystwie osób zacnych /
albo że cie dobrzy ludzie miłowali /
albo żeś też mogli być dla takich in-
szych dzielnosci sławnym.

IV.

Wstrzymaway sie od przypor-
wiaszek / od rozborynych mowek / y
discursow / od slow niepodobnych
y od wspanialych rozmow żartobli-
wych y smiesznych. Owszem co
wielka strzeż sie też / abyś nazbyt
nie wydawał / duchownym /
takoby drugiego napominając: ale
niey na tym dosyć / żebyś tylko od-
powiedział na pytanie / y to natę-
ż / takowe pościć mogą ci co pyta-
ją. Wyjawic bowiem rzeczy du-
chowne / y innych nauczać / dając
sobie godność Mistrzow-
ską / albo Doktorską / y mnoży nie-
pomalu nadetość pychy.

Nauka do nabycia

V.

Mysł wstawnie o swey niedzy
o grzechach twoich / o śmierci / o
stráßnym sadzle Bozym / abyś te
rzeczy sobie przed oozy co raz przy-
mowzac / pełnym był boiaźni / y
stráchu.

VI.

Jako nadaley oddał od siebie
wszelaką dwornosc / ani pragni do-
znać abo co o tym słowie wiedzic /
tylko to / co należy do twoiey po-
winności / y zbawienia.

VII.

Chroń sie ile możesz / abyś sie tym
rzeczom nie przypátrował / Etere
pospolite ludzle za piękne mála /
y rzadkie; y samym náwet Koscio-
lom / abo Baplscom zacnym przy-
ozdobionym: chyba żebyś sie tam
za taką przyczyną posłusznstwa /
abo

Pekory S.

bo miłości zaciągnął: idęo gbyby
ie tam Przełożony twoy Kieremus
podległ zprawać / bądź też z o-
sobnego nabożeństwa. A o takich
wznowdzianych rzeczach / nie zgoda
nikomu nie powiadać / ale ani wst-
awiać.

V J J J.

Patrz abyś iako napisałś y na-
hodozcy wyrzabzał / wśelka część
w czciwość / i takim Bożym k sposo-
bem / abo znakiem możesz / nie tylko
Przełożonym twym / ale też y ro-
wienikom : owsem / y nad cie po-
wlecył / wiecy zawsze niżej po-
winien uchylać się / a przy bytno-
ści Starżego twego / nigdy się nie
raz śledzić.

IX.

Oblerać zawsze między drugie
ni miejsce nad wszystkie niżej / y
stać / y zawsze podległa część

B

wybie

Nauki do nabycia

wszystkich rzeczy / y w czasow przysia-
mu / takow ledzaniu / y spaniu / w
odzieniu / w mieszkanu / y w tym
podobnych rzeczach: właśnie tak
byś ty nie był człowiekiem tak in-
ni / ale takoby takim szczeniakiem.

X.

Rozumiey / że w tym Klastorze
dwolatke są rodzaje pokarmow /
napoiow / sat / albo sukien / łóżek &c.
Wszystkie tedy innym Bractey mda-
le bydy dane / wszystkie rzeczy lepsze /
tobie samemu należa posiadanie / y
gorse: a to dla twoiey niegodno-
ści / y owsem z tych wszystkich sam
pragnę że wszystkiego serca co na-
podleyfishy.

XI.

Postanow tak w siebie / że w tym
Klastorze / y w tym Zgromadze-
niu / osobne prawo przeciw tobie
wstawiano / dla zbyte wielkiej ni-
go-

Pokory 5.

godności twojej / abyś mniey brat
z dobr / y ze wszystkich wczasności /
ktore innym są pospolite. A przez
ciwnym zaś obyczajem / iż ci po-
trzeba znosić wiele złego / y nie-
wczasowo / od ktorych drudzy wy-
leci są.

XII.

Jeśli cierpiś taki niedostatek
wczasow doczesnych / albo też po-
śtech duchownych / wierz że nabyt
z tych rzeczy zarówno nie masz / y dą-
leko więcej niżes zasługował.

XIII.

Z tych rzeczy ktore z wolej Stars-
zych są pozwolone każdemu Brat-
tu do używania / patrz abyś so-
bie więcej iedna spileczka / iedney
wstążeczki nie przydawał / niż ma
namnieyſzy Brat ze wszystkich Brat-
eley w Zgromadzeniu. Owszem
strząsy sie / abyś zarówno na czym na-
mniey

21. K. do nakycia

miłostwem przystawia. Chybażes
byś zaścisł się chęć / abo pilna
potrzeba ci gołinnego wyćiągnięcia:
pomóż na one Zmianca Cłmą
tą: Z kunk nogi, Panem jest swia-
ta wszystkiego.

XIV.

Ułgdy nie przystaj na sie skaz
żyć / y samego siebie środze gnić /
przypatrując sie / y przeglądając
wszystkie sprawy twoje / choć też
miedzy innymi lepsze / to też / tak
z wielu nieboskonałości / y tak z
wielu złości są zmieszane. A przez
to bez przestanku iako na ostrzeżenie
bie łay / z gnetwem nieścisłym niu-
blaganiem. To bowiem wstawia
czne samego siebie straszenie / też
prawdziwym początkiem Poko-
ry / y wszystkich doskonałości du-
chowney.

XV.

34pe2

Pokory S.

Záperne wtiaz / že kła spresioz
ści y βpetności grzechow twoich /
testes takies bardzo saterdzace / á
brzydliwe zebranie / y zgrozadze
nie pełne robaczow / ktorogo rozbrys
gala sie ci co przechodza / ktorzy dz
by cie oczyma niezayrzeli / abo sie
smrodem nie obrazili / odrzucac
twarz od ciebie / y zatylać nozdrza
swote. Ulich wystawie własa bu
ba twola czuie ten smrod swoy / dla
ktorego test brzydliwy y straszna /
nie tylko przed P. Bogiem y Anio
łami / ale też y przed wytkłami ży
wotcami / ktorzy ley ani zniesć mo
ga. Działuy sie ich cierpliwości /
że cie nie wyrzucala z spólnego co
wárzysstwa swego. Co kłóby sie
miala sstać sprawiedliwość z cie
bie / bez wsilazłego wáptienia o
czyby wylupiono / nozdrza y wšy
by poprzymano / rece y nogi / y inne

Nauk do nabycia

człowieka: czyli o wyprawieniu tego: i przez
to żeś niemi śmiał obrazac Pana
stworzyciela twego.

XVI

Pilno sie strzeż / niemiędzy tak
grzechu najwyższego / abyś ni
go nie posadzał żadnym sposobem /
ale cokolwiek oni uczynią albo rzę-
ka / na lepszą stronę wykładay vsi-
nie w siebie samego / w obadywając
sie o sposobie / y wynajdując iako-
byś one wymyślił / nieśnącay / le-
dno iakobyś ich był opiekunem.
Co ualei tego dokazać nie możesz /
dla rzeczy prawie taknie złey / przez
cie jednak w ciebie samego onych
wymawiaay / wykładając przyczynę
albo na oszukanie dusze ich / albo na
ciężkość pokusy / albo na złość Dia-
belską / albo na co innego tym po-
dobnego. A naostatek / odwróć
myśl swoję od tych myśli. Tędy
tędy

Pokory 5.

Ká jest druga studnia / z której hory
nie wypływa prawdziwa pokora :
Przeto ją pilnie zachoway.

V V I I.

Ule przeciw sie słowy drugim /
ani sie w disputacia / abo w spor :
z nikim nigdy nie wdaway. Ale gdy
sie twoje rozumienie nie podobá /
wstap z skromnością milczac.

X V I I I.

Patrz pilnie / abyś nikogo nigdy
nie zaśmucal / by sie też nabarztey
z dal lichym / y zgardzonym / ani
uczynkiem / ani słowem / ale też a
ni takim w ledzeniu wstrzymawa
niem / abyś y najmnieyszy okazyey
do zaśmucenia nie zdal sie poda
wać : wiedzac teslibyś co uczynil /
iż zaśmucasz Pána Chrystusa. Chy
ba żeby co innego potrzeba okazo
wala / za przyczyna miłości / abo
posłuszeństwa.

Jeśli

Nauka do nabycia

XIX.

Jeśli cie od korego Brata Krzy-
wda i katolwie poika / nie czekay
dźby en vznał wine swoje / y od cie
bie odpuśczenia żadał / abo prosił :
alż raczy i kobyś mu ty Krzywde
wzemi vprziedz go / y przid nim sie
w, okerz / y od niego odpuśczenia
żadał / tla tegożes mu podobno do
obrazy y gniewu kazy adal / kła-
dząc na sie wszystkie przyczyny / a
oniego wyniamiałac.

XX.

Jeśli w Kłapeorze list ktery z
Bractey / ktery tobie nad wszystkie
inne bierzley nie sprzydaci / y ciubie
rozmditemi Krzywdami vciąza / ob-
mowiskani / abo potwarzami tra-
p. / i kłan. kłan. obyczajm : tego
ty miy iako za Anioła B.żego /
przez korego tobie Pan Bog doda-
is miłosierdzia swetigo / na vdro-
miesz

Pokory S.

wolnienie dusze twojej / od chorob py-
chy. Przeto go będziesz śanował
tak o osobliwego twoiego dobro-
dzicia.

XXI.

Ponieważ gniew / według zdá-
nia Wycom świętych / iest rzecz bára-
zo nieprzystoyna / y brzydliwa w
człowieku zakonnym: ty sie go też
świeca nieiaka cichością tak strá-
chay / żebyś / iestli kiedy takle przy-
wody od kogokolwiek podejmiesz /
takokolwiek wielka ona przywoda /
doby potwarz będzie / żebyś / mowie
ty miasto wszystkich przywody / bez
współakiego wymawiania twego /
onemu pokornie mówił: Wielebny
Wycze / dóbci miłszy Bracie / pro-
szę cie / chciejże mi odpuszczyć / bla-
chony Boży.

XXII.

Nauka do nabycia

Znów bardzo łaskawie wysyśle
krewkości / y naderkości drugich.
A przeciwnym zaś obyśaiem / za-
dą miara nie pragnę / aby twoje
włomności od tego zstrzymywane
były.

XXIII.

Gdy się przytrafi / albo ty rozu-
mieć będziesz / żeś komu co dobre-
go uczynił / nie czekajże tego / abyć
to równo oddzielał: ale tak sobie
doradzaj / żeś ty do wykonania te-
go był z powinności obowiązany /
a on tobie nie podobnego oddać za-
dą miara nie jest powinien / dla
wielkiej bardzo niegodności twojej.

XXIV.

Pozwol tego w sercu twóim /
wszystkim ludziom co ich jest na-
świetle / aby tobie krzywdy któreż-
kolwiek zadawali / takto się im po-

Pokory 5.

dobdć beżźte. A względem żsś cie
bie nte żaday abyć sie co innego go
bżte mialo / tylko wśelka wśluga.

XXV.

Żni otwarzay wśn dć / abyć sie
wśkarżał na ktorego człowieka na
świecie cokolwiekćiby ledno przy
prość wczynił: wważać iż wśy
kożle / y przeciwności każde / ktore
by ledno na cie przlyść mogły / nie
nie są względem żsści twoich.

XXVI.

Tak bądź spokoynym w Kła
żtorze y tak milczacym / aby przez
nie żaden prześkody nie ćterpiał: y
cel: by można rzecz była / aby niko
nie wiedział że ty tu leżes: tylko że
te widza.

XXVII.

Wśelcie wśrapienie / abo pokuś
/ ktoraby cie ledno dolegala / żnos
ćiers

Nauka do nabycia

Ćterpliwie y dobrym sercem: my-
ślac szes iey godzin/ y daleko cież-
bey: a szes naniegodnieyszym w szes
latley počtechy y počotu.

XXVIII.

Żeby testes w utraplentu/ bądź
cielesnym/ bądź dusznym/ nie pra-
gni bez niego bydz/ abo od tego
wspomożenie mieć/ chybá żeby bys-
to niebespieczeństwo o wpadek/ y
obrazę.

XXIX.

Jle mozesz patrz abyś nie obla-
ział przed drugiemu przeciwnych
rzeczy ktore ćterpiś: takżo test głod/
pragnienie/ wpalenie/ zimno/ nie-
wyspanie/ spracowanie/ abo iaka
boleść/ byle tylko zdrowiu cielesne-
mu nie szkodzilo. Zgola y lekarstwo
nawet nie szukay.

XXX.

Pragni z daleka/ y pros abyś na cie-
cia

Pokory S.

rubniemyſe / y przykrzeyſe wſetkie
orzedy w Kłaſtorze / choćby ſie zda-
ły y podle y wzgárdzone : myſląc /
żeś ty ieſt ze wſytkich naniſzczem-
niemyſy / y iakoby Oſtem Kłaſtor-
nym. Co teſlić ieſtliſca / przytmuy
le z goraca ochota

XXXI.

Nie brzydź ſie potármem / choć
żeż będzie podły / proſty / w wbo-
tawie / niedbale y nie bázro chędogo
rágotowany. Czyn náprzykład ze
przacych / ktorzy coſkolwiek im da-
dza y forey Kłaſtorney / ledza.
Droſem rozumiey ſie bydź ſzczęſli-
wym / teſli iákí oſtatek polewki za-
grzewáney przed ćie poſtawia / co
podobno zeſtało z tego co ieſtli ku-
hćilowle / y czeladz domowa.

XXXII.

Gdy ſiedziſz do ſtolu z inna Brá-
cia / wiedzac iż potrawy kępe tobie

C

pod

Nauka do nabycia

podobą się podobne potrawom bru-
gich: wsiluy poniżać się w głębo-
kie bázro podziwlenie / y zdumienie,
że ty będąc między wszytkim stwor-
zeniem naczyniem / y samiego
prawie żywota niegodnym / dla tak
wielu przestępstw przeciwko Panu
Bogu popełnionych / przećie led-
nak częstujas się tu chlebem / pićiem
y dobremi potrawami w porządku
innych Bráćley / Ktorzy są tak o Un-
yolowie. Rácznyby tobie przy-
stało pod stołem szukać także chleba
gryść tak o psu.

XXXIII.

Każda potrawa tobie podobna /
w Refektarzu (abo w Infirmary
teslis chory) choćby się twojemu
smakowi nie podobala / przećie do-
brym sercem przystupuy / nie nie mo-
wiasz / y żadnego znaku nie dajesz /
żec się nie podobas. Tak sobie my-
ślisz

Pokory 5.

ślac/ iż sam Pan Bóg jest/ który to
tobie podaje: naśladować onego
Świętego Starca/ o którym piše
Dorotheus Ser: 7.

XXXIV.

Nie odrzucaj odzienia/ pościł i/
ruchomech rzeczy do używania da-
nych/ y innych/ którychci podobno
używać pozwola/ przeto iż są po-
ble/ grube/ nieprzyjemne / nie bo-
brze zrobione / nie zewsząd chędo-
głe / wydate. Ale raczej blatego
sámego / iż takowe są / tobie nich
będą miłsze / y między innemi te o-
bieraj / pragnąc zawsze mieć ze
wszystkich nawzgardzeniś / y od
innych pogardzone.

XXXV.

Wstańcie się tym barw / y wszyst-
kiemi słowami które tobie Pan Bóg
daje/ pracy/ abyś to wszystko czyni-
ł/ cokolwiek bydy rozumieś prze-

Nauka do nabycia
cłownego przyrodozemu twemu / y
skłonnościom twoim / abes one w
martwił / też d. l. ce / czbś zgoda
sam nie wiedział / które iść ciwote
chocete / abo niechcente: y ażby tąż
natura zuchnie z wziężona y pod
idarmo podbica / też nadostonałey
peśluzna była duchowi.

XXXVI.

Jakoć ci przygana ołdka rzecz
chć też bardzo niuślośnie / przyła-
czay sie zawśe do strony tego / który
elegant / pomagając tey przeciw so-
bie samemu / y w sercu swym te stas-
nowiacilem ożiś / iż oną przyganą
prawdziwa iest: y owszem wśiluy
one wielkśa czynić / y wiecey do niey
przydawać / bez wś. l. tey twoley
wymowki: chyba ż: by sie ostrzegąc
potrzebą słownego wzgerśenia / y
znaczney skody bliźniego. Wy-
mawianie bowiem samego siebie / a

Pokory S.

Drugiego jest rzanie / iest własnym
gnia zdem wsiłkley nieprawości y
pychy. Przeto tak rozumieć chćiey/
iż występł twoy iest dalek cięzży/
niż go ten co przyginił / wyraził: ó
iż on folguac krewkości twoyey / y
niechcąc cie nazbyt zsfawuadć / wy-
stępł twoy / tak iako o nim wiso-
dział / y polowice nie wyraził.

XXXVII.

Wulka to co emnica iest w drodze
duchowney / do nabycia świę-
tey Cnocy Pokory: nie bbać ani sie
starać / aby nas ludzie miłowali.
Ponieważ abowiem dusze każdey
przyroczynie iest / że żadney rzeczy
nie miłuje ledno według miary do-
brości tey / abo ile ja rozumie bydy
dobra: każda rzecz iest / iż te dwie
rzeczy wespół y nierozlacznie z sobą
chodzą: Miłować rzecz iaka / y ro-
zumieć ja bydy dobra. Ty iż iż

Nauka do nabycia

leś szczerym Dostory wezntem / y mi-
łosn. ktem / y nie chceś być mianym
za dobrego / mądrego / roztropnego /
abo iaka inną godność mniacego /
koniecznie się strzedz maś / abyś
przytazni nieczytey nie szukał / ani w
niej Korzystał. Z tey nauki zachę-
wania nabedziś / y innych báz-
wiele pożytkow. Albowiem buźd
ktora żadna miara nie pragnie praj-
lżni stworzenia (ktora pospolicie
bywa wielkim sercu zatrudnieniem /
y przeszko) ani się w nich kocha /
prosto wsilować będzie / aby odpa-
czy, zala / y tala się w śm. ych onych
ranach I E Z V S A pán / szukać
w nich m. y, ctey poćiechy swotey :
ponteroz już odegnala ob siebie po-
ćieche owe / ktora pochodzi z przy-
lżni ludzk. ey.

Przeto dajś taktowa obficie zd-
zywać będzie radości poćiech B. y. a

Rich.

Pokory S.

Która / ktora dobrowolnie wyrzekła
sie wszystkich poctech ludzkich. Pos
ciecha bowiem Boga tak jest ros
kopna / y czysta / ze sie z poctechami
ludzkimi mieścić nie dopuści. Ta
aby dusza z wystawicznego smutku /
ktory ma z poznawania samey sie
bie / będzie miała wolniejszy wstęp
w miłość Boga / takoby w namoc
niejszy wleża / y będzie żyła w samey
Bogomysłności. Ponieważ bo
wtem bydz od drugich miłowanym
zecz jest z przyrodzenia swego barz
ko przyjemna / y wielce wcieśnająca z
duszą. Która dla miłości Bożej ob
żepnie tey wciechy / ofiarując Pannu
Bogu barzo wzdzięczna / y wyso
kiej zasługi ofiara. Al nie sie o to
nie boi / aby dla tego miała w sobie
ożlebnąć miłość ku bliźniemu ; y
owsem doskonałą miłością / y por
ządniejszy chęcią przeciwko nie

Nauki do nabycia

ma zapalony będziesz: bo bo tego
miłości nie chce nie powiedzie / eoby
z swej własnej miłości pochodziło /
ale sam szczerzy wzgląd szczeni /
y miłości tego świętego.

XXVIII.

Padiesz / abyś c. Polował czynisz /
tak z nawlekła p. laosćia y wważę
niem czynił: w. ar. utac ile może
be. st. nle w. sy. t. k. e. o. l. i. c. z. n. o. s. c. i. w.
czynku / choć ciż y namierzył. Co
b. e. w. i. e. m. u. s. t. e. o. n. o. / co Oycowie s. e. s.
rzy nazywają. Strzedz sumnienia. &
przeciwie. Podeptac sumnienia.

XXIX.

Nieć sie będzie gadyło przez po
flu. n. i. s. t. w. o. / strz. z. s. i. e. / abyś nigdy
nie softawał od p. e. s. p. e. l. t. e. y. z. a. b. a. w. y.
sp. o. l. n. o. s. c. i. B. o. n. w. e. n. t. s. k. e. y. / a. z. b. y. s.
s. i. e. c. h. r. o. n. i. t. a. k. o. z. a. r. a. z. y. z. a. b. a. w. o. o. s. o.
b. n. y. c. h. / y. o. b. p. e. s. p. e. l. t. y. c. h. o. d. b. z. e.
k. o. n. c. y. c. h.

Pokory S.

X L.

Wierz temu takó rzeczy napę-
wnieyszey / iż nie maś nięgo tobie
škodliwşego / y nieprzespieczniesz
şego nad ciębie samego. Dla tego
miej w podeyrzeniu wşytkie rozua-
mienia twoie / y zdania / takó te kło-
re z chęci zepsowány y przewro-
tney pochodzą. Wşsem postanow-
tak w siebie / że cokolwiek myślę /
abo sądę sam o sobie / abo o two-
im poştepu / to od Szatana po-
chodzi.

X L I.

Jako napilniey tego przestrze-
gay / abyś czego według twoiego
własnego zdania nie czynił / bądź
w doczesnych / bądź też w duchow-
nych rzeczach ; ale zawsze idź z
rozsądkiem drugiego / choćby też nie
tak zdrowy był iako my / by ty lę-
nie był z grzechem. Grzech bowiem

nie

Nauka do nabycia

nábedziś wielkiego skarbu poko-
ry/ pokoju wnetrznego/ ktorego za-
sluga/ niedostatek rozsądku cudze-
go (teslibyś adz nie był tak dobry
takó twoy) wiele przydzie/ y hoyz
nie nágrózi.

XLII.

Okróm tego co jest zwyczajne-
go/ nie zgola nie czyn bez dozwo-
lenia Starzego/ náwet ani káńca
iglanego (ná przykład mówiac)
nie wpuszczay w odzienie twoie/ co
zá napewnieysza rzecz trzymać/
iż czynić co namnieyszego oprocz
wiadomości zwierachnego/ albo o
czym wiesz/ iż nie jest wola tego/ jest
to dopuszczać się kradzieztwa/ albo
światołactwa.

XLIII.

Nie czytay ani się dotykay kros-
reylowick kázi/ choć y tey kros-
saby się duchowna y duszy zdrowa
zdac

Pokory 3.

brać mógł / jeśli z namniętego
łowa / albo znaku poznać możesz /
je mu sie to niepodobna abyś taką
książkę czytał.

XLIV.

U powzięchcie mówiac / we wszy
tkim cokolwiek sie przytrafia nie
czekaj / abyć Stary wyrażliwie
ł wyrokszał / ale jeśli możesz do
myślem takim poznać / y wyrozna
mieć tego wola / vprzedyay one / y
bierz ochotnie do posłuszeństwa.

XLV.

Gdyć co rokszania co sie zba nie
pożytecznego y nie grzechy / byle ie
dno nie był łasny grzech (takoby by
ło tedne bâte teraz zbywać / poczyn
rosparac / albo woda z studnie czer
pac nie bez wielkiej prace / a znomu
ie wlewać / albo ta po ziemi rospu
szac / takoby był s. Antoni rokszał
Pawłowi s. prosiemu) nie mley za
szecy

Nauki do nabycia

rzecz przykra / koniecznie vsluchac.
Owszem przeciwnym obyczajem /
takowe rozkazanie z wielka chęcią
maś przyjąć / tak to / z którego
tobie wielkiży pożytek wstąpi. W
stramlay bowiem y ponizay umie
twoy : co samo wielkim jest do
brym / y końcem posłuszeństwa / a
z tad też możesz mieć wielka za
sluge.

XLVI.

Lecz nie jest to rzecz prawdziwie
posłusznego / mówię sam w sobie :
Jac to czynię z chęcią y z pilnością /
dla imienia Bożego / y z posłuszeń
stwa / iż mi tak jest rozkazano : lecz
widzę / że ta robota ntepożyteczna
jest / y wolalbym gdyby mi co inne
go rozkazano / a nie to. Wbyło to
maś przeciwnym obyczajem roz
umieć / to jest / że zabawa kłócić roz
kazano / jest wielce ważna / choć ty
nie

Pokory S.

nie wleś się przez yny / y także po-
rzebna iako też y inna / ktoraby to-
bie kto nąznaczyć umiał.

XLVII.

Gdyć co Staryś twoy roztą-
le / co dczby nie było iasnym grze-
chem / tednaby sie tobie wzgledem
własney dusi twoiey zbáło niebez-
pieczno: iako to / ábyś przytáł ná-
te iaká ciężar / ktory zá soba ciągnie
wiele rozermánie / ábo żebyś sie
przenióst do innego Klastoru / w
ktorym nie chowa sie żadna kárność
Zakonna / y ráczybyś wolał do in-
nego sie vdác / gdziebyś rozumiał / iż
lepszym postępkem twoim : Ty
wszétke trudność / raz tylko słowoy
prośbami Staryśemu przeláz : nie po-
tężność / ktora w sobie znać / et was-
zálac ; nie tak iakoby prośac / á-
bo sie wypyttywálac / ále po prośtu
rzecz podálac tylko do wyrozumie-
nia

Nauki do nabycia

nia tego. A zosie potym / teślib
zostawał w teyże woley Ścārby
przyimi ta takoby z wst Pána Bog
sámego: ani inż daley żadney mo
śli przypuszczay o takim niebesple
czeństwie / ktor b sie według zwa
nia twego przydąć mogło: ale poś
chorągwia świetego Posłuszeństwo
bespiecznie postepuy / a niczego si
nie bojąc / rączey pospiesz sie do tego
coć roztaznia / tak do portu zbā
wolenta twego. Bo posłuszeństwo
świete twoie strone trzyma / y mo
cno cie broni / tak iż żadnego zgola
niebespieczeństwa masz sie nie leść
choćby sie też wśrędo piekła sprzy
siegło / aby cie w tym przesładowa
ło. Wossem wiecayć powiem: iż
tam bedziesz miał olązyna / postąpić
w doskonałości; ktorey aż na ten
czas nieuznawaś / iednak ona nad
wszystkie inſze terażnieyszy twej spo

Pokory S.

sobności/ bierzże iść przyśtoyna?

Co jeśli naleganiem twoim do tego przyćśnięś Stárego / aby cie wymowionym miał z tego posłuszeństwa: y folgowałby w trymiesz zabániu twemu/ doznaś / że postanowienie Klastoru/ w którymś sobie z wolańcy waley interssi nie obrał/ y otrzymal / y o którymś rozumiał/ że tobie do twego postępu duchownego bázyley służo / dał. Co mniemy będzie tobie pożyteczne/ niż by było postanowienie onego Klastoru/ do którego cie posłuszeństwo wzywa: y mniemy tam będzieś miał postępek; gdyż Pan Bóg lasł swoy nie będziec dodawał na wstanie twego nieposłuszeństwa. A nam też nie tak pewnego / y nie tak zbawionnego przydać się nie może/ takto co co pochodzi z posłuszeństwa świętego.

Nanki do nabycia

XLVIII.

Jesli rozumieś / że w ktorey rzecz
czy niedostatek cierpiś / zlakiey kol-
wiek przyczyny albo potrzeby; paterz
pilno / abyś nie zdraż sie na tym ro-
zumieniu sabżł : ale wczuwaj się
pierwiy do tego laski. Bożey y śmiał-
łości / jeśli w tymże rozumieniu też
szcze erwasz / stworzysz to Stárszemu
t. xemu / po prośbu / tylko rzecz po-
dając / żadney prośby bez iakiego do
tego zmiierzania nie przyłaczając.
A cokolwiek w tym Stárszy zporząd-
dzi / to będziesz trzymał za obietnicę
nie B. k. / ani wiecey o te rzecz bez-
bżliś sie fcałować.

XLIX.

Jesli mieszkasz w Błastorze / k. co-
ry w iakim Miescie jest / albo blisko
niego / nigdy nie żaday dozwolenia
wynieść do M. i. : ale gotow bez-
dzieć / k. dy z posłuszeństwá abyś
bedł

Pokory S.

bedl/rozkaza. A iesli kieby pobaż
czyś/ żebyć ta pożyteczna/ abo po-
rzebna rzecz była/ abyś wyszedł do
miasta/ przeloż rzecz Starßemu pro-
stemi słowy/ iako sie rzekło/ nie od-
niego nie proßac. A iako on postą-
nowi/ iesli iść maś/ abo nie iść/ roz-
zumieć bedzi-ś/ że to iest od Boga
sporządzono/ ani wiecicy o tey rzecz-
czy bedzieś myślił.

L.

Do posłuszeństwa maś bydy przy-
sposobiony/ y vzbrotiony niełaska
cierpliwością niezwyćieżona/ aby
sie Starßemu twemu/ kiedy mu sie
ledno podobą (badz by sie to rzeczy
przedślewziety trąfio/ badz in-
czey) bez żadnego obmyślenia na
buktanie sposobney przyczyny/ ciesz-
bie ganieć/ y przykro sie z toba ob-
chodzić zeşło: mowiac bezpiecznie
przeciwko tobie/ co kłwiłoby miał

Nauka do nabycia

na myśli/ y owszem daleko wlecey
niżby miał/ aby cie tym wlecey w
martwił. A gdyby mówił: Brá-
cie. Ty niżecz nie słysz/ pełen ty
iś. a złości/ bydes iedno z y gdyby
słysz/ a bázro przemiłłaci/ y do-
tkliwie. Przywby zdał sie kląć na cie
Ty ten czas iedli byś pobaczył/ iż
sie kłóciłeś natury twoley ciałem
rzeczami wzrusza/ patrzącyś p ed-
ko te ciałowe wzruszenia w sobie w-
skromił/ a żebyś y najmnieyszego
przeciwko Przyłożonemu rozgnie-
wania/ ale rączey tym wielką ku
niemu miłość poymował.

L I.

Nieprześciepnie zachowuy náprze-
ciw Staršym twóim/ one kłóci
mleć powinen/ szers a czysts chęć/
czcąc ie takoby takim nabeżeniem
otłem/ nieśnączey iedno takobyś na
Ołtarzś. poglądał. Wtedy do nich
jako

Pokory S.

Iako naydoszczona miłość / y chod
 ray taka szczerosc serca ku nim / tak
 zachowac zrovel Krol ziemski w
 strzezeniu swey Korony. A w praz
 wodziec tak jest. Korona y chwala
 Zakonnika jest, ogladać sie ze wszyt
 kim na Starbego iako na Pana Bo
 ga. Jest to bowiem napewnieysza /
 iz zakonnik ktory sie wazy zle sa
 dzic o swolm Starbym / podobien
 jest bialey glowie meżowi swoiemu
 niewolerny / ktora w cudzolostwo
 wpadla.

LII.

Jeżeli sie co przeciwnego przy
 da / nie patrz przeskogo sie to dziale /
 ale patrz na Pana Boga / z ktorego
 naswietley wolcy / abo depuszcz
 na to sie tobie przydać. Co jeżeli
 też przydzie na pamiec tak pomys
 ślć: Że to w prawdzie Pan B
 g nieomylnie przepuscil z swolcy Wy

Nauka do nabycia

Co ci chęci / tu dobremu memu /
y zbawieniu : ale czy woleł który do
wykonania tego był tak o naczynić
iaktm / nie był chęcią takową wzbud-
zony / ale raczej nienawiścią y zło-
ścią. Stróż się abyś tego sadu nie
czynił / nie inaczej tak o gdybyś miał
Święto Kradztwo popelnić.

LIII.

Bydź zawsze gotowym powiadać
każdemu / y otwierać twote nie-
doskonałości / y myśli : nigdy nie ta-
lac niedostatkow twoich / abo pra-
wdy : y bądź tak prawdziwym / aby
ktokolwiek cie iedno widzi / abo sly-
szy / rozumiał / że dusze twote widzi.
Ala rada moja nie to upatruie / że
byś nieroztropnie / y bez baczenia
wszystkim wypowiadał twote defek-
ty / ale żebyś koniecznie pogotowi
był każdemu / gdy sie da przyczyną /
ona wypowiedać : y też czystości /
z kaez

Pokory S.

z szerości / y prostości ducha twę-
go / w twoich myślach / w słowach /
w powierzchownych postępkach / y we
wszystkich sprawach twoich / pra-
wdy się zupełnie / a nie przestępnie
trzymaj. Talc bowiem prawdy /
y pokazywać się innym niż testis /
test bydz Czarciem y Diabłem : y test
zadawać Panu Bogu wielką krzy-
wdę / ktory zna y widzi czym testes-
sny / a czym nie testesny. Przeto
czwicz się nad inne wszystkie w tej na-
uce : ani pragni na twoje szkody y
zguby / bolec się tego wzgorzyć / a-
bo siebie samego oślawić / zmyśla-
niem / albo obłudnością / y kłam-
stwem / budować bliźniego twego.
Nie masz bowiem tak rozumieć / że
albo drugiego gorzys / albo ciebie sa-
mego oślawiasz / gdy prawdziwie
tym się bydz wkazujesz / czym testes.
Wiedz bracie miły / iż wlecey obo-
wiasz

*Nauka do nabycia
własny iestis do twoiey własney
naprawy/niz do wszytkego świata
zbudowania.*

LIV.

*Udoskonal / poniewaz wlozisz sie
bydz grubym y nadetym wiatrem
pychy. Przeto raczey sie masz trzy-
mac oney drogi Rozmyslania, ktora
sie zowie Oczyszczajaca, ktora by tez
wspomagalá Oswiecajaca: a nie o-
wey Ziednoczywajacey, ktora barsz-
zey przystoi oušom iuz oczyszczon-
nym / y ktore bliŝo iuz sa do skoncz-
lości. A Kochay sie raczey czytá-
niem Gersoná / o Uśladowaniu
Chrystusa Pana. Czytaniem Listow
Hieronyma S. Klumacha / Doros-
cheusa / Pinella z Oycow Jezuitow.
y podobnych Kiazek / ktora y paka-
rzdzia / y i y wracacia ducha w same-
go siebie: A nie Harphiusa / Rus-
brochiusa / abo Taulera: y innych*

Pokory S.

podobnych / w nauce Bogomyślności
ćwiczonych y zacnych

ZAMKNIE NIE.

NJe obrazayże serca Bracie do-
bry/ ani sie vstraśay twárda-
ścią tey Nauki. Nie mow z Ka-
phárnaitami: Twarda to Nauka /
a ktoż tey może słuchać? Gorzkość
teych nauk obroci sie w wielka sło-
dosc. A co wielka. Ta nauka wy-
zwoli cie od wszelkiego frasunku/
y postawi cie w pogodnym Braniu
Pokoiu/ to jest/ w prawdziwym v-
cieśnieniu/ y vmartwoleniu namie-
sći duszney / y w tak wielkim / tak
wielkie może bydz w tym żywocie
otrzymane. Co ieli dla miłości
serca twego temi Naukami pogar-
dzisz/ zostaniesz w starey skorze two-
tey/ w starym niemartwieniu two-
im/ po wšytek żywot twoy pełnym

Zamknięcie.

namietności / ciężkości / roztargnie-
nia / y utrapienia ducha / z zamię-
żeniem y niewspokołentem oświecenim
na drugich się gniewających / a sa-
memu sobie nieznosnym : acz w o-
bzeleniu Zakonnikiem / ale w obyczaj-
tach wszytek świętym / tak dalece /
że jest małej tey prace / y krótkiej /
będziesz chciał wychodzić / zaletę sa-
mego siebie morzem bázwo gło-
bim wszytkich a nieznosnych mać /
y ktorych końca nie będzie : oprocz
tego / iż samemu sobie dobrowolnie
zawrzesz drogę do doskonałości du-
chowney / abyś do niej nigdy nie
przyszedł.

Al przeto namilşy Bráćie / zdo-
badz się na meştwo / weźmi smiałe
serce / a potrzebe obroć w Cnota.
Podnieś oczu na wysokość nieba / a
porozzy na Zbawiciela twego Pána
JEZUSA z Krzyżem tego / ktorzy

cie

Zamknienie.

ęte wzywa do Tłaczadownia siebie
samego / abyś się wdał w te chwale-
bne drogi Pokory y Cierpliwości /
która już zrownana y wstarcia jest sto-
pami nie policzanych Zakonników
światełych / tak na Wschodzie jako y
na Zachodzie Słońca / y po wszyt-
kim świecie / Ktorzy już wyl. l. bent /
Krolia w Niebie / y Krolować beda
na wielki wiekow / z tymże Pánem y
zbawicielem naszym. Poyrzyj na
błogosławione Anioły / Ktorzy ęte
w te drogi namawiała; Patrzą na
wszystkie Światy / Ktorzy tu tobie /
gdy się w one wdałeś / głosy y reko-
na / wesele pokazując / błaskają
Niebo też / Ziemią / Morze / y wszy-
tko stworzenie / do tego ęte pilno
wzywała.

Konieczne / a konieczne bezza-
dnej waplności / y cpięraństwa się /
potrzeba i. s. poniżyć się / y odrzucić

Zamknięcie.

wszelka gnuśność y słabość serc
a raz na wszystkie czas wziąć na sie
wmyśl stateczny / nigdy na potym
zdrady nie czynić świętemu powo-
łaniu naszemu / Ktorego zowiątkiem
światobliwiesiny sie przed Panem
Bogiem / y Bożęciolem / zowiązali
starać sie zámie / ciągnąć do dośko-
nałości żywota Chrześcianańskiego.

Potrzeba ślekiere przyłożyć do
Porzenta / zaszczepić niedostatków
łóści naszych / y wszystkie złe obciąć /
ani sobie więcej pochlebować / abo
sie próżno zwodzić / y czas folgo-
waniem tracić. A Ktoraz to wżdy
praca / bądź duszna / bądź cielesna /
ciężka sienam / abo bluga będzie
zdada; że Ktorey pomocą dostepu-
jemy w spokoienia wmyślu / y dośko-
nałości duchowney w tym żywot-
cie / y w przyszłym Żerony / y chwa-
ły wiekuiszcy?

Krotz

Przyk'ady

Krotko mowiac / ile mozesz cwiecz
sie w czynkiem y skutkiem wypełniać
nauki wyżej opisane: á to według
esencji litery. Zadnym glosowa-
niem / ábo wykładaniem tekstowych
słów nie mialec. Mley sie do-
brze w Panu Bogu / á modl
sie za nina.



PRZYKLADY

O Pokorze Swiętey.

Nasza Wsłeta Panna MARIA
wzłanęła pieszczot / iż miała
być Matką Syna Bózego / rzekła:
Oto niewolnica Pańska. A potem:
Wyrzwał Pan na niskość służebni-
ce swojej.

Przeglady

Smiety p. oc. Upojłol / gdy
 wiałley pokoy / y siebie same
 go porzucenia / do Pana mowil
 Wiedz ode mnie Panie / bożci i
 test człowiek grz sny. Vstąpił za
 raz od Pana : Oo tego czasu be
 dzie ludzie leżał. X po tym ssta
 sie p. zeleżony. Postawem / epo
 ka / y fundament Kościoła / kluc
 nkiem Królstwa Chłubińskiego.
 Luc: 5. Matth: 16.

Niektory meżny sluga Chry
 stusow / Procy sie do ter enie
 try Cnoty Krópił / zli duchowol
 chwalec prożna w sircu tego pebsin
 wali. Mon z natchnienia Bożego
 złoskwoych duchow przewrotnosc
 pebożna y nabeżna sruca zwyćie
 żre wiodowal. Ubowiem w Celi
 swojej na scienie / na wyższych Cnot
 nazwiska napisał / tak do konstatcy
 Miłości / Anielskiej Pokory / Cła
 czyta

o Pokorze S.

Czystej Modlitwy / Cienchrusowej
Czystości / y tam podobnych Cnot.
A tak gdy go myśli podobnie po-
czynali / mówili im: Podźmy do
proby. A przyśledszy / czytali na-
zwiska / y sam na siebie wołał: Zieby
to nie było / kto będziesz miał za pastera /
sługa będziesz niepożyteczny / boś
wczynił / coś brzy potwornie wczynieć.
Ioan: Climac: in Scala lali gradu 25.

Swięty Antoni powiadał: iż po-
wszystkiej ziemi sędzią nieprzyja-
ciulskie rozciągano widział. A
gdy wstydzący rzekł: Ktoż ich
może wstrzymać? Głos do siebie mówią-
cy wstąpił: Sędzią Pokorą przey-
dziej bezpieczniej Antoni / Ktorey za-
dawa obyczajem tknąć się nie mogą
Ex lib: Sen: Patrum 121.

Czasu tego Opát Makart-
us idąc z palmami do Cella /
miał także Paluszki; aż petra siadł

Przykłady

ną z kasa / y do ni go nła uderzyć /
 ale nie mógł. Rzekł mu: Wiele
 gwałtowno od ciebie cierpieć muszę
 ty / a nie mogę być silny. Oto
 bowiem ci kławię ty czynisz / y ja
 czynię. Pociś ty / a ja zgola nie nie
 tem. Czuleś ty / a ja nigdy nie nie
 spł. Czystaś ty / a ja też żadna nie-
 czysta spot. Czystości nie miał. wy-
 rzekł sobie bogactwo / a ja też nie mam
 nie na spot. / ani bogactwo pragnie.
 I dał uszczęśliwić w czym nie zwycięża
 żał. A Marciusz pytał co by to
 było? Odpowiedział: Pożreć two-
 ją / przez którą nie nie mogę prze-
 ciw tobie. Ex lib: Doct: Patrum
 libro de Humilitate num: 5.

Powstała o niegożym Starec
 iż przez siebie mdzi sięgł tegodni
 erwał w polcie / raz ty kado tego-
 bała pas. lene blorac. A prosił ob
 Pána Boga / młysca lednego pi-
 sła

o Pokorze S.

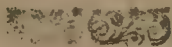
śna Sroćetego wyrozumienia/ Ante
obidził mu. Rzekł tedy sam w so-
bie: Ocom tak wielka praca pod-
lał/ nicem nie wygrał. Poyde tedy
do brata mego/ y bede pytał od nie-
go. Jako skoro wyszedł/ y zámknął
drzwi swe / posłany jest Anioł Pań-
ski/ mówiac: Siedmdziesiąt to zo-
bni przez ktoreś poscił/ nie uczyniły
cie bliższym Pann Bogu. A rera-
żesz się vnizyl / abyś do brata szedł /
po starzym jest abyś ci to oznaymił.
A powiedziawszy mu czego chciał /
zaráz odszedł od niego. *Ibidinu: 23.*

Dwa zakonnicy / a ci byli bracia
rodzeni / mięskali z sobą
spólnie / a szatan chciał je rozdzielić /
ale nie mógł. Raz tedy jeden ko-
ry był niedośy / zapalił świecę / y w
lichtarzu ją postawił. Szatan przy-
szedł / y wywrócił lichtarz / za co on

Przykłady

Do brat z gntwem. A on pokornie
to przywioſſy rzekł: Alie cierpli-
woſć nademną bracie / oto ja mo-
wiałam zapale. A oto moc Pańſka
ſie pokazała / y dreczyła ſataną one-
go aż do poranku. Szatan oznay-
mił to Krolu w ſwemu co ſie ſtą-
ło. A ſłyſzał Krol plan poganiſki to
co powiadał ſatan y ſłyſzał ſie Mita-
ch / a od początku narrocznia
ſwogo / trzymał ſie wokoło y mowiał:
Pokora niſze y wſiłka moc nie przy-
ſtać niſze / takom ja ich wſłyſzał mo-
wiocech: Gdy mo tu i uam y Mita-
chy / narroca ſie udam z nich / a
czy wrocę tute / wſiłka
wrocę na ſie pſale.

i bid. na: 4.





MODLITWA

Świętego Augustyna,
Dziwnie pomocna ku naby-
ciu Połory Świętey.

Ex Cap. xv. Soliloq.

W Jem to miły Pánie/ y
wyznamam/ nánczon
od ciebie: iż tylko ci / ktorzy
się znáia być vbogimi/ y wy-
znawáia tobiewbostwo swo-
ie / beda vbogácenti od ciebie.
A ci ktorzy się náia za bogá-
te / bedac vbogimi: od two-
ich bogactw bywáia odrzu-
ceni. Przetoż ja wyznawam
tobie Pánie Boże moy/ vbo-
stwo moje: á niech tobie be-
dzie

Modlitwa.

Dzie wszystkǎ chwałǎ twoiǎ /
gdyż twoie iest wszystko do-
bre przez mie uczynione. Wy-
znawam tobie / iǎkós mie nǎ-
uczył. Ulic inšego nie iestem
tylko wszystkǎ prożność / ciem-
śmierci / y iǎkaś ciemna prze-
pǎść : y ziemiǎ prożnǎ y pu-
sta / ktora bez twoiego bło-
gosławienstwa nic nie ro-
dzi / tylko sromotę / zelżywość
grzech / ǎ śmierć. Jeslim co
kiedy miał dobrego / od cie
biem miał. Jeslim kiedy stał /
przez ciem stał. Ale kiedy
wpadł / samem przez sie w-
padł : y zároveň był leżał
we błocie / byś ty mnle był
nie

Modlitwa.

nie wzwiódł. A potym gdyś
mnie wzwiódł / zároveň
był vpadł / byś ty mnie był
nie dzierzał. Tak zároveň
ty Pánie lástká twojá / y mi-
łosierdzie twoje vprzedzá-
mie / wybawiaiac ode wse-
go złego: vcináiac też przede-
mna sídlá grzechow: y odey-
muiec powody y przyczyny
do nich. Bo gdybyś ty mnie
był tego nie czynił / iabym
był wšytkie grzechy šwiátá
poczynił. Tobie tedy šáme-
mu niech będzie cześć chwałá
y dziełczynienie ná wíetš-
wíetow. Amen.

†



